

Dm

1. Ha más - tól már se - gít - ség nem jó,

F G

mesz - szün - nen hív té - ged Ő.

Gm B C Dm

Jöjj szeny - nye - sen, mél - tat - la - nul,

B C Dm

úgy, a - hogy vagy, vár az Úr!

2. Ő megbocsájtott, s ez elég. Két karját nyújtja feléd.
Fogadd el hát azt a kezet, melyet átütöttek a szegek!

3. Mert érted od'adta az Úr Önmagát áldozatul.
Életed szégyenét elmosta már, csak légy az Övé, arra vár!

4. Mert leomlanak a hegyek, s a halmok megrendülnek,
de hűsége soha meg nem inog, mindörökké élni fog.

"- Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek.
Az apa viszont ezt mondta szolgálainak:

- Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok reá, húzzátok gy r t a kezére és sarut a lábára!
Azután hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le!

Együnk és vigadjunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott."